LEKAR

Puh-puuuuffffffff! Puf-puf!

KAMOV

Grghhhh! Grrrrrrr ...

LEKAR

Cijuuuuu! Cijuuuuuuuuuu! Cijuuuuuuuuu .. .... ijjjjjjiuuuuuu ...

KAMOV

Sssssssssssssss .... sssssssssssss .... ssssssssssssssssss

LEKAR

Živ-živ! Živ-živ! Živ-živ! Živ-živ! Živ-živ! Živ-živ! Živ-živ!

KAMOV

(u mehaničkom triku tela): Kraaaaak! Kraaaaak!

LEKAR

Ćuuuuuuuuuuuu ..... ćuuuuuuuuuuuuuuuu ..... ćuuuuuuuuuuuuuuuuuu

KAMOV

Huuuk ... huuuuuuuuk .....

LEKAR

Rrrrrrrrrzzzzzzzz.

KAMOV

Ia-ia-ia-ia-ia ... iaaaaaa-iiiiiaaaaaaaaa .....

LEKAR

Uuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu .....

KAMOV

(povinujući se volji nagona): .....

LEKAR

(isterujući dah iz grla): Hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh

Stanka

KAMOV

Margareeeeeeeeeeetaaaaaaaa .... Margareeeeetaaaaaaaaaaaaaaa

LEKAR

Ne, Prevejani Neznanče, ime ... Imeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeee!

— — — — — — — — — — —

KAMOV

— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —

*Odlomak iz romana *Primeri vežbanja ludila, ili Janko Polić Kamov na putu u Barcelonu.*

(Odlomak)

đura papharhai

tri pesme

I OPET JE JEDNA PTICA U KRIZI

U zatočenju žeđi misao skita.
Izvor presahnu, i nema leka.
Pa makar iz traga konjskog kopita!
Pobeže reka,
pa makar iz svog leleka!
Pa ma kišnicu s lišća sisala,
pa ma korenje zove žvakala,
pa ma ježičak duge lizala!

U zatočenju misao uzdaha pređu cedi:
pa i leptiru za jednu jedinu pesmu
ožive krila.
A ona sedi.
Oklop čaure ne da joj van,
pa se iz tanke niti rodi žila
za bolni san.

I opet je jedna ptica u krizi.
Od žeđi vrat svoj među kolena svila
u kazamatu noćnog pira.
Pa makar vlastitu suzu popila
mora zamahnut krilom leptira
za neka vredna tocila.

SANATORIJUM ZA MIROSLAVA STRIBERA I DRUGE BUDNE SPAVAČE

Umreti mlad. Trajati koliko i makov cvet.
Krhko kao leptirov let
što se njiše.
Bio si. Potpisao svoje.
Nema te više.

Poštansko sanduče jefitikavo
krletka za jato belih snova
do večeri se triput otvara.
A ja, u noćnoj smeni sedativa,
uzalud konkurišem
za poštara.

Odlepršati sa jatom kasnih snova
dok još crveno šušti trava.
Pred zoru, negde oko tri, iznova
skašljaće kao sanduče
misao prava.

Prsti se na vratnicama lome,
al' pisma nema. Dalek je svet.
I žute se niti samo žutima kažu.
U noći ponekad miriše i makov cvet!
Samo nam čuvaj, druže, čuvaj
noćnu stražu.

SPAVAJU TRAVE

Spavaju davne trave.
Ne treba ih buditi.
Neka tinjaju tiho za neke glave,
pre no što će im one suditi.

Pa za tu su rosu i te noći
prostrte za gozbu
žudnje stostruko okajane.
Za zabranjeno slatko voće
pijano od makovine
ljuljaške nedosanjane.

Spavaju davne trave.
Ne treba ih kresati.
To je ta kosa umorne glave,
treba je nežno začešljati.

S rusinskog preveo autor

dragoljub pavlov

četiri pesme

DVE PESME O OČIMA

oko tvoje
oko
lepše je od zelenih šuma

čime porediti
možda ja i nisam nikad
niko bio
život svoj sam
možda samo izmislio

POVRATAK AGAMEMNONOV

u ruci laganim hodom
dug struk krina nosio je
kao pušku
pitao za cigaretu
raspitivao za sina
odgovorih da ne pušim
on pohvali nepušenje
i odjaha
sam bez konja dalje
Agamemnone slavni Agamemnone
ne usudih se da povičem
ali on se i ne okrete

ŽETVA

zrna presitna mreža preteška gusta
vučemo je od jutra srebrnog nikad stati
osje ko krljušt na ruke kora na usta
kroz suva grla struje beskrajni pasti

NESTAJANJE SA TRAGOM

ja ne postojim
kao što ne postoji ni ova pesma
o letu sagorelom u zelenom vazduhu
što liže telo uspravno od sna
od svega toga ni traga
jedino što postoji
moja
kapa

jan demarest — kombinovana tehnika, 1970.